

[Formanden]

Men ingen pligt til at bruge den.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg har ingen pligt til at bruge den, siger en tidligere finansminister. Det har jeg heller ikke til hensigt, men jeg gør bare opmærksom på, at der jo er faldet så mange bemærkninger, at jeg i allerhøjeste grad kunne være fristet til det. Det er klart, at hvis debatten udvikler sig yderligere, har jeg i anden runde endnu 30 minutter. Jeg nævner kun alt det som indledning til de meget enkle betragtninger, jeg nu vil føre frem i en ikke-polemisk hensigt, men det er klart, at jeg kan blive udfordret, som en række andre synes at være blevet udfordret i dagens løb.

Jeg skylder allerførst fru Ingerlise Koefoed en undskyldning, fordi jeg ikke var til stede i begyndelsen af hendes indlæg. Jeg har fået refereret, hvad hun har sagt, og jeg skal senere vende tilbage til det, men det er klart, at jeg var optaget af sager, som jeg burde have skubbet til side til fordel for dette indlæg i debatten.

Måske var det rigtigt, inden jeg begynder at kommentere, hvad en række af ordførerne har sagt, at sige nogle få ord om den internationale økonomiske situation, som vi jo uundgåeligt er meget afhængige af. I forhold til situationen, som den tegnede sig, da finanslovsforslaget blev fremsat i august måned 1982, og såmænd også i forhold til situationen, da regeringen præsenterede sine ændringsforslag i begyndelsen af oktober 1982, er der sket en stadig afmatning. Det gælder hele vejen rundt. Både i De Forenede Stater, i Vesttyskland, i Storbritannien og i en række af de mindre og mellemstore industrilande har vi måned efter måned set en nedjustering af vækstudsigterne for 1983.

Det i sig selv rejser en række problemer for os. Det skøn, som den tidligere regering anlagde i august 1982 med hensyn til mulighederne for eksportstigninger, og som viste, at eksporten nok kunne stige med 6 pct. i 1983, er ikke længere et realistisk skøn. Den internationale vækstsituation, vi står over for, indebærer, at vi såmænd skal være glade, hvis stigningen i den danske eksport i 1983 kan komme til at ligge på omkring 2,5 pct., selv under forudsætning af, at regeringens økonomiske politik gennemføres, også den

del af regeringens politik, der omfatter en forbedring af konkurrenceevnen.

Men der er jo også andre forhold i den internationale økonomi, der giver anledning til meget stor bekymring. Vi har i det sidste halve års tid oplevet en voksende usikkerhed på det internationale kapitalmarked. Den er fremkaldt af mange forskellige forhold, men det har jo været karakteristisk, at en række ganske store låntagere i det sidste halve års tid er kommet i vanskeligheder. Det gælder lande som Argentina, Mexico, Brasilien, man kunne også nævne lande tættere på, men lad nu det ligge. Men det er alt sammen problemer, som i det internationale kreditsystem har skabt en vis nervøsitet, en vis usikkerhed, som har medført, at man rundt omkring i verden, når man begynder at vurdere låntagere, ser lidt mere bekymret og forsigtigt på dem, man skal yde lån til. Det er klart en problemstilling, som også kan påvirke vores situation. Den understreger, om jeg så må sige, behovet for, at vores internationale kreditværdighed ikke svækkes yderligere.

Det er meget godt, at nogle af de meget store banker er velinformerede om vores situation og vores reelle muligheder for at forrente og afdrage lån. Men langt størstedelen af de lån, både vi og andre lande optager i disse år, ydes jo i kraft af, at mange, mange hundrede mindre pengeinstitutter, der ved meget lidt om Danmark, også medvirker og er parate til at løbe en risiko.

Det er klart, at der selvfølgelig er lyspunkter i den internationale økonomiske situation, som også bør omtales. Vi har oplevet rentefald i landene omkring os i de senere måneder, vi har oplevet en nedgang i dollarens kurs, vi kan måske imødesee en vis mindre forbedring af vores bytteforhold.

Men til trods for disse lyspunkter er der ikke nogen som helst diskussion om, at udviklingen siden august yderligere har indsnævret vores internationale økonomiske handlemuligheder. Samtidig er vi jo blevet presset af den indre økonomiske udvikling til at bremse betalingsbalanceunderskuddets vækst og væksten i underskuddet på statens budget. Vi er blevet presset til det yderligere, fordi reviderede skøn viser, at selv om man måske så mørkt på tingene i august, er der i dag grund til at se endnu mørkere på dem. Vi ved jo, hvis vi kaster blikket frem – og det er jo det, hr. Glensgård lagde vægt på at vi